

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.III.30.282/2020/6.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Torda Csabáné ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (Cg..., címe) felperesnek - a Papp - Kalász - Tóth Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. Kalász Imre Zsolt) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen a békéltető testület ajánlásának hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2020. szeptember 21. napján kelt 11.G.40.113/2019/25. számú ítélete ellen a felperes 26. sorszámú fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban -tanácsülésen - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50 800 (Ötvenezer-nyolcszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetét elutasító ítéletében megállapított tényállás szerint a perben nem álló K.S. (továbbiakban: panaszos) 2019. február 21-én „... pulóver” terméket vásárolt a felperestől. A vásárlást követően a pulóveren több helyen lyuk és szálhiba jelent meg, amely miatt a panaszos 2019. május 8-án panasszal élt a felpereshez.
- A felperes megbízta a B. Kft.-t, mint szakcéget a reklamált termék megvizsgálásával. A szakcég által készített szakvélemény megállapítása szerint „Szemrevételes és érzékszervi vizsgálattal megállapítható, az elváltozásokat külső, idegen, a rendeltetésszerű használattal összefüggésben nem hozható behatás idézte elő. A kifogás ezért nem tekinthető jogosnak. A meghibásodások nem javíthatók. A szavatossági reklamáció az eladáskor meglévő, és csak a viselés során jelentkező rejtett anyag- és/vagy gyártási hibára vonatkozik. A létrejött folytonossági hiányok rejtett hibának nem tekinthetők”. A felperes a szakvélemény alapján a panaszos kérését nem teljesítette.
- A felperes (helyesen: a panaszos) 2019. június 18-án kérte az alperesnél a békéltető testületi eljárás lefolytatását. Sérelmezte, hogy a felperes elutasította a szavatossági igényét, holott álláspontja szerint a lyukak a mosás után keletkeztek a gyenge szövés következtében. Az alperes még aznap tájékoztatta a felperest az eljárás megindításáról, és arról is, hogy a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgy.tv.) 25. § (4) bekezdése szerint a felek fogyasztói jogvitája tárgyát egyszerű megítélésűnek tartotta, és az eljárás lefolytatására egyedül eljáró testületi tagot jelölt ki. A tájékoztatás az Fgy.tv. 29. § (5) bekezdésének megfelelően kiterjedt a békéltető testületi eljárás szabályaira is.
- A felperes alaptalannak tartotta a panaszt. Előadta, hogy más nem élt a termékkel kapcsolatban reklamációval, a lyukakat és a szálkihúzást külső behatás eredményezte, azok a mosást követően keletkeztek. A minőségi vizsgálat eredményére hivatkozott, és nem vetette magát alá az alperes döntésének.

Az alperes 2019. augusztus 7-én ajánlást adott ki arra, hogy a felperes a határozat kézhezvételétől számított tizenöt napon belül cserélje ki a panasz tárgyát képező pulóvert egy ugyanolyan típusú, hibátlan, új termékre, ha pedig ez nem lehetséges, akkor egy, a tulajdonságaiban és értékében hasonló másik új termékre.

Az ajánlásban a Ptk. 6:157., 6:158. §-ára és 6:159. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozott, és arra, hogy ha a bizonyításra kötelezett fél nem tudja az álláspontját olyan független szakértői véleménnyel alátámasztani, amelyik feltárja a meghibásodás keletkezésének az okát és az okozati összefüggést, akkor nem tudja megdönteni a hibás teljesítés véelmét. A felperes által beszerzett szakvélemény az alperes szerint a tartalmi hiányosságai miatt nem aggálytalan, ezért a bizonyító ereje is kétséges. A szakértői véleménnyel a bepanaszolt nem tudta megdönteni a hibás teljesítés véelmét, ezért az alperes kiadta a rendelkező a részben írt ajánlást.

- [2] A felperes a keresetében az Fgy.tv. 34. § (7) bekezdése alapján kérte az alperes 2019. augusztus 7-én kelt - a felperes által 2019. augusztus 21-én átvett - ... ügyiratszámú, ... iktatószámú ajánlásának, mint jogszabálysértőnek a hatályon kívül helyezését és az alperes perköltség viselésére kötelezését. Előadta, hogy üzletszerűen ruházati kereskedelmi tevékenységet végző gazdasági társaság. A panaszra azért nem cserélte ki a terméket, mert ezt megelőzően a panaszosnak egy hasonló, tönkrement terméket már kicserélt annak ellenére, hogy álláspontja szerint a szállkihúzás akkor is erőszakos behatás következménye volt. Az általa kért szakértői vizsgálat is azt támasztotta alá, hogy a panasz alaptalan, a termék nem gyártási hibás.

Az alperes eljárását azért tartotta jogszabálysértőnek, mert az álláspontja szerint:

1.) az elnöknek az Fgy.tv. 29. § (4) bekezdés c) pontja szerint meg kellett volna szüntetnie az eljárást meghallgatás kitűzése nélkül, mivel a felperes által előadott tények és a szakértői vélemény alapján azt kellett volna megállapítania, hogy a jogvita komolytalan, zaklató jellegű. Állította, hogy a pár ezer Ft értékű termékkel kapcsolatos eljárás a panaszos részéről joggal való visszaélésnek minősül, arra is figyelemmel, hogy már a második termékkel volt ugyanolyan problémája, míg más személyek nem éltek a termékkel összefüggésben panasszal.

2.) Törvénysértőnek is tartotta az ajánlást, mivel azt az alperes a vonatkozó anyagi jogszabályok téves értelmezésével és alkalmazásával hozta meg. Álláspontja szerint a szállkihúzás egyértelműen mechanikai hiba, ami szemrevételezés útján is megállapítható.

- [3] Az alperes a kereset elutasítását és a felperesnek a perköltsége megfizetésére kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes nem tett eleget a jogszabályban előírt együttműködési kötelezettségének, mert a meghallgatást megelőzően nem terjesztett elő írásban egyezségi ajánlatot, a meghallgatáson pedig nem biztosította egyezség megkötésére jogosult képviselő jelenlétét, ezért nem volt lehetőség a jogvita egyezség útján történő rendezésére. Álláspontja szerint az alperes képviselőjében eljáró testületi tag a tényállást kellően feltárta, és megalapozott, jogszerű döntést hozott.

A felperes az Fgy.tv. preambulumban foglaltakat sértő módon, érdemben nem indokolta meg azt az állítását, miszerint a jogvita komolytalan, zaklató jellegű. A határozat anyagi jogszabályoknak való megfeleltetése vonatkozásában pedig előadta, hogy a testület tagjának a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kellett döntenie. A szakvélemény nem tartalmazta a vizsgálati módszerek és a végső következtetéshez vezető ok- okozati összefüggések ismertetését, ezért a hibát anyaggyengesség is okozhatta.

Hivatkozott arra, hogy a bíróságnak nem a fogyasztó és a vállalkozás közötti jogvitában kell döntenie, hanem azt kell elbírálnia, hogy az alperes ajánlása megfelelt-e a jogszabályoknak.

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta.

Kifejtette, hogy a felperes a jogvita komolytalan vagy zaklató jellegét az okirati bizonyítékokkal - különösen a fogyasztó kifogásáról készült jegyzőkönyvvel - kívánta bizonyítani, az elsőfokú bíróság azonban ezt nem találta elegendőnek a felperesi állítás alátámasztására. Önmagában az, hogy ugyanaz a panaszos második alkalommal jelentett be a felperes által forgalmazott termék kapcsán minőségi hibára vonatkozó panaszt - amelyet az első alkalommal kedvezően bíráltak el - nem jelenti azt, hogy jogszabálysértő volt az alperesnek az az eljárása, hogy a vizsgálatra irányuló kérelmet érdemben bírálta el. Az Fgy.tv. Preambulumában megfogalmazott, a törvény által elérni kívánt jogalkotói szándéokra is tekintettel a jogvita komolytalan vagy zaklató jellegűvé minősítése és emiatt az eljárásnak meghallgatás kitűzése nélküli, kötelező megszüntetése többlettényállási elemek fennállása mellett lett volna lehetséges, amilyeneket a felperes nem bizonyított.

A felperes a perben nem bizonyította az Fgy.tv. 34. § (4) bekezdésében írt jogszabálysértésként azt sem, hogy az alperes ajánlásának a tartalma nem felel meg a jogszabályoknak. Bár a ruházati termékek esetében nincs jótállási kötelezettség, de a Ptk. 6:157., 6:158. §-a és 6:159. § (2) bekezdés a) pontja érvényesül ebben az esetben is. A felperes által sem vitatottan a kellékszavatosság anyagi jogi szabályait kellett alkalmazni, a felperes csupán azok téves értelmezését állította.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes eljárása önmagában azért nem jogszabálysértő, mert a felperes által hivatkozott szakvéleményt nem találta a hibás teljesítés vélelmének a megdöntésére alkalmasnak. Az Fgy.tv. 34. § (8) bekezdése szerint a bíróság eljárására a Pp. I.-XXX. fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a bíróságnak abban a kérdésben kell döntenie, hogy az alperes ajánlása megfelel-e a jogszabályoknak.

Mivel az alperes részletesen megindokolta, hogy a szakvéleményt miért nem találta alkalmasnak a hibás teljesítés vélelmének a megdöntésére, és ez okszerű volt, ezért az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az ajánlás megfelelt a jogszabályoknak. Kiemelte, hogy a fogyasztó és a vállalkozó közötti jogvitára tartozik annak a szakkérdésnek az eldöntése, hogy a hiba ténylegesen a rendeltetésszerű használattal összefüggésben keletkezett-e.

Az elsőfokú bíróság nem találta jogsértőnek az alperes eljárását amiatt sem, hogy az alperes azt, hogy a panaszos ruházata a szavatossági időn belül lyukas, illetve szálkihúzott lett, a vélelem alapján úgy értékelte, hogy az rejtett hiba, illetve, hogy a csatolt szakvéleményt nem fogadta el a vélelem megdöntésére alkalmasnak, és ennek a következtében állapította meg azt, hogy a felperest szavatossági kötelezettség terheli.

Miután az alperes költségjegyzéken nem számította fel a perköltségét, ezért az elsőfokú bíróság a pereszes felperest nem kötelezte annak a megfizetésére.

- [5] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes ajánlásának a hatályon kívül helyezését, valamint az alperesnek az első- és a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

A fellebbezési érvelés szerint az elsőfokú bíróság ítélete eljárási szabályt (a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését) sért azért, mert az indokolása nem tartalmaz jogszabályi hivatkozásokat. Mivel az alperes ajánlása sem tartalmazza azt a jogszabályhelyet, amelynek alapján a szakértői véleményt kizárta a bizonyítékok köréből, ezt nem helyettesíthette az, hogy az elsőfokú bíróság több ítéletével, illetve kúriai határozatra hivatkozott. Sérelmezte, hogy az ítéletben hivatkozott döntések közhiteles, hozzáférhető forrásban sehol sem jelentek meg, és azok tényalapja sem azonos a jelen per tényállásával. Az elsőfokú bíróság a jogszabályhely megjelölése nélkül nem alapíthatta volna ezekre az ítéletét.

Hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet érdemben is megalapozatlan, mert az alperes ajánlása anyagi jogilag is jogszabálysértő, mivel téves jogértelmezésen alapul. Kérte, hogy az ítélet a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c), és d) pontjai szerinti felülbírálati jogkörét gyakorolja. Az elsőfokú bíróság anyagi jogi jogszabálysértéseként arra hivatkozott, hogy a törvényszék tévesen értelmezte az alperes ajánlásával szemben benyújtott keresetét.

Az alperes ajánlását ugyanis két okból támadta:

1.) az alperesnek észlelnie kellett volna, hogy a panasz komolytalan és zaklató jellegű, ezért az eljárását meg kellett volna szüntetnie.

2.) Az ajánlás jogszabálysértő azért, mert az alperes határozata azon alapul, hogy jogszabállyal alá nem támasztottan kirekesztette a szakértői véleményt a bizonyítékok közül, és jogszabállyal azt a megállapítását sem támasztotta alá, miszerint a szakvélemény hiányos. Vitatta, hogy a felperes és a fogyasztó közötti jogvitára tartozna annak a megítélése, hogy az ajánlás alapjául szolgáló bizonyíték mellőzése jogszerű volt-e. Az alperesi ajánlás azért törvénysértő, mert a kamarai eljárásban az alperesnek nincs joga arra, hogy egy bizonyítékot hiányosnak tekintsen, és ezért mellőzzön. Abban az esetben, ha az alperesnek erre joga van, akkor pedig a jelen perben vizsgálendő az, hogy ezt a jogát törvénysértően gyakorolta-e.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság csak a többször ismétlődő panaszt tekintette komolytalannak vagy zaklató jellegűnek, noha az Fgy.tv.-ben nem található ezeknek a fogalmaknak a meghatározása. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság értelmezése sértette az Alaptörvény 28. cikkét is, mivel a tények és a józan ész alapján megállapítható az, hogy a panaszos eljárása komolytalan, zaklató jellegű volt. Ezt támasztja alá az, hogy a fogyasztó visszaélt azzal, hogy a felperes az első alkalommal igyekezett mindent megtenni azért, hogy a vásárló érdekei ne csorbuljanak.

Az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a panaszos már a második alkalommal vitte vissza az első termékkel azonos terméket. A felperes az első alkalommal üzletpolitikai célból cserélte ki a panaszolt árut, noha már akkor is nyilvánvaló volt, hogy a terméket a nem rendeltetésszerű használat során érte külső behatás. Az első kicserélését követően a panaszos a második alkalommal vásárolt termékénél ismételten cserét kért annak a tudatában, hogy az első alkalommal ezt minden probléma nélkül megtehetette. A felperes felismerte, hogy ez az ismétlődő fogyasztói magatartás árthat az üzletmenetnek, mivel azon túl, hogy károsítja a bevételét, sértheti a jó üzleti hírnevét is, ezért a második alkalommal már nem cserélte ki a pulóvert, hanem annak érdekében, hogy a vásárló megelégedjen a kapott szakszerű válasszal, a jogszabályi előírások szerint szakvéleményt kért a termék hibájával kapcsolatban.

A szakvélemény tartalmazta azt, hogy a szakértő a terméket bevizsgálta, a vizsgálat módja szemrevételezés és érzékszervi vizsgálat volt, és ennek alapján azt állapította meg, hogy az elváltozásokat külső, idegen, a rendeltetésszerű használattal összefüggésben nem hozható fizikai behatás idézte elő, a folytonossági hiányok nem tekinthetők a vásárlás pillanatában meglévő rejtett hibának.

Álláspontja szerint az állítását alátámasztó szakértői vélemény feltárta a meghibásodás keletkezésének az okát és az ok-okozati összefüggést is.

Nyilatkozott arról is, hogy soha, senki nem nyújtott be vásárlói panaszt sem ezzel, sem más termékekkel kapcsolatban, ezért nem volt hajlandó kicserélni ugyanannak a vásárlónak a másodszor is kiszakított pulóverét.

Az alperesnek már a felek meghallgatása előtt rendelkezésére álltak mindezek az iratok, ezért észlelnie kellett volna azt, hogy a panasz indokolatlan, komolytalan, zaklató jellegű, és az eljárást meg kellett volna szüntetnie.

Sérelmezte, hogy az alperes az ajánlását úgy adta ki, hogy minden jogszabályi alap nélkül figyelmen kívül hagyott egy, a felperes mentesülése körében lényeges szakértői bizonyítékot, és enélkül döntött.

Az alperes tévedett, amikor hiányosnak minősítette a szakvéleményt, nem vette figyelembe, hogy az beazonosíthatóan tartalmazta a vizsgálat tárgyát és megjelölte az általa alkalmazott vizsgálati eljárásokat, módszereket. Álláspontja szerint a szakértői cég a szakértelme alapján az ügy tárgyának és súlyának megfelelő eljárást és módszert választott, és mivel a hiba eredete ezen a módon is megállapítható volt, valószínűleg nem tartotta szükségesnek bonyolultabb vizsgálatok elvégzését.

Ha elfogadjuk azt, hogy a módszerválasztás megfelelő volt, akkor az álláspontja szerint szükségtelen volt a vizsgálati módszernek az ajánlásban hiányolt ismertetése. A jelen szakértői megállapításnál - miszerint a termék jó anyagminőségű volt, csak elszakították azt - nincs relevanciája annak, hogy a szakvélemény nem tartalmaz összehasonlító adatokat, illetve a szakvélemény kialakításánál értékelt tényeket nem jelzi.

Állította, a szakvélemény alkalmas a hibás teljesítés vélelmének a megdöntésére, az alperes pedig nem jelölte meg, milyen jogszabály alapján nem tartotta azt megalapozottnak. Az alperesnek a vélelem sikeres megdöntésére tekintettel ezért azt kellett volna megállapítania, hogy a felperes teljesítése nem volt hibás.

Vitatta az alperes ellenkérelmében írt azokat az állításokat, miszerint nem tett eleget az együttműködési kötelezettségének, hiszen nem volt ilyen jogszabályi kötelezettsége. Sérelmezte, hogy az alperes az ajánlás szerint ezt az ő terhére értékelte, noha maradéktalanul eleget tett az Fgy.tv. 29. § (11) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettségének. Az okiratok alapján pedig úgy ítélte meg, hogy az ügy egyértelműen eldönthető.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sem tartalmazza azoknak a jogszabályhelyeknek a megjelölését, ami alapján a szakvélemény mellőzhető volt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt, hogy megalapozottak-e az ajánlásban e körben kifejtettek, csupán rögzítette és elfogadta azokat. Megjegyezte, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvben az eljáró bíró is egyértelműen rögzítette azt, hogy a jelen perben igazságügyi szakértő kirendelését kellett volna kérni a szakvélemény hiányainak a pótlására, ez viszont ellentmond annak a megállapításának, miszerint a szakvélemény tartalma a felperes és a fogyasztó közötti jogvitára tartozó kérdés.

- [6] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítéletnek indokai alapján történő helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

Helytállónak tartotta, hogy az elsőfokú bíróság nem tekintette a jogvitát komolytalannak, illetve zaklató jellegűnek, hiszen a fogyasztó kifogásáról készült jegyzőkönyv és a felperes által beszerzett szakvélemény is megállapította a termék hibáját. Önmagában pedig az, hogy ugyanaz a panaszos második alkalommal jelent be minőségi hibát, többszöri állításai elem hiányában nem teszi jogszerűtlenné azt, hogy az alperes érdemben bírálta el a kérelmet. Nem jogszabálysértő az alperes határozata abból az okból sem, hogy a szakvéleményt nem találta alkalmasnak a hibás teljesítés vélelmének a megdöntésére.

Vitatta azt a felperesi érvelést, miszerint a fogyasztó második alkalommal előterjesztett panaszát eltérően kell megítélni. Az elsőfokú bíróság e körben helytállónan hívta fel az Fgy.tv. Preambulumában megfogalmazott jogalkotói célt.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelően felülbírálta az alperes eljárását, és mivel az alperes ajánlása részletes indokát adta annak, miért nem fogadta el a szakvéleményt, ezért ezt az elsőfokú bíróság sem kifogásolta. A szakvélemény megállapításainak a helyessége pedig már a fogyasztó és a felperes közötti esetleges perben vizsgálható felül. A szabad bizonyítás elve azt is jelenti, hogy az alperes az eljárásában a csatolt bizonyítékokat értékeli, és a mérlegelése alapján állapítja meg azok bizonyító erejét. Az alperes határozata tartalmazta a mérlegelés szempontjait, az abból levont jogkövetkeztetéseit, amit az elsőfokú bíróság is okszerűnek minősített.

- [7] A felperes az ítélet táblán 5. sorszám alatt érkezett észrevételében fenntartotta a fellebbezését. A BH2019. 271. számú eseti döntésben kifejtettek közül kiemelte, hogy a békéltető testület által lefolytatott alternatív vitarendezési eljárásban a bizonyítási lehetőségek korlátozottak, ezért csak akkor tekinthető megalapozottnak a kérelem, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok (elsősorban okiratok és egybehangzó nyilatkozatok) alapján kétségmentesen állapítható meg a fogyasztó kérelmében előadott állítások valóságtartalma.

Az alperes jelen ajánlását azért tartja jogsértőnek, mert a panaszos kérelmét el kellett volna utasítania, mivel állításainak a valóságtartalma nem volt kétséget kizáróan megállapítható: a fogyasztó kérelme alaptalan, komolytalan volt.

Hangsúlyozta, hogy az alperes jogértelmezése szerint, ha az eljárása önmagában nem jogsértő, akkor a döntése megtámadhatatlan még akkor is, ha anyagi jogi szempontból téves.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a vélelem megdöntésének az anyagi jogi szabályát. Az akkreditált szakértői laborban készült szakvélemény tartalma nem lehet kétséges és hiányos, a szemmel látható fizikai szállkihúzóaszt nem lehet másként értelmezni.

A Kúria fentebb már hivatkozott, közzétett döntése arra is kitér, hogy a békéltető testület eljárásának hatályon kívül helyezése iránti perben a bizonyítás felvételének is csak a felperes által állított jogszabálysértés alátámasztása érdekében lehet helye. Azt kell a perben vizsgálni, hogy az alperes a rendelkezésére bocsátott bizonyítékoknak és a felek nyilatkozatainak az értékelésével, a jogszabályoknak megfelelően hozta-e meg az ajánlását. Az elsőfokú bíróság ennek a vizsgálatát elmulasztotta, elfogadta az alperes álláspontját és ítéletét is ezzel indokolta.

Bár arra nézve nincs jogszabályi előírás, hogy mi az a tartalom a szakvélemény tekintetében, amelyeket bármely békéltető testület köteles elfogadni, a szabad bizonyítás elve mégsem jelentheti azt, hogy a bizonyítékokat szabadon lehessen félreértelmezni. Álláspontja szerint a jelen perben bizonyította az alperes jogsértő eljárását.

[8] A fellebbezés alaptalan.

[9] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének a törvényességét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 376. § (1) bekezdése szerint a tárgyaláson kívül, a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül.

[10] Egyik peres fél sem vitatta azt, hogy a bíróságnak az Fgy.tv. 34. § (2) alapján indult, a békéltető testület ajánlásának a hatályon kívül helyezése iránti perben nem a fogyasztó és a vállalkozás jogvitáját kell eldöntenie, hanem azt, hogy az alperes eljárása megfelelt-e a jogszabályoknak.

A jelen perben a felperes keresetében hivatkozott Fgy.tv. 34. § (3) bekezdés c) pontjában, illetve (4) bekezdése szerint kellett vizsgálnia az alperes eljárását.

A békéltető testület eljárására az Fgy.tv. 34. § (8) bekezdése szerint az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Pp. I.-XXX. fejezetének a rendelkezéseit kell alkalmazni.

A felperes alaptalanul sérelmezte azt, hogy az alperes nem szüntette meg az eljárást az Fgy.tv. 29. § (4) bekezdés c) pontja alapján.

Az alperes által ismert, bizonyított tények szerint a panaszos egymást röviddel követő két időpontban vásárolt a felperestől két ugyanolyan - csupán a színében eltérő - pulóvert. Az utóbb vásárolt termék a vásárlást követő néhány héten belül meghibásodott, szállkihúzóaszt, lyuk keletkezett rajta. A vásárló a hibás teljesítésből fakadó szavatossági jogait érvényesítette a felperessel szemben, amelynek a felperes helyt adott, a terméket kicserélte. Ezek a tények arra engednek következtetni, hogy a vásárló panasza alapos volt, a felperes sem vitatta a hibás teljesítését, függetlenül az üzletpolitikai indokoktól.

Ezt nem sokkal követően a panaszos által a kicserélt pulóvert megelőzően vásárolt termék is meghibásodott, a kicserélttel azonos módon jelentkeztek rajta szállkihúzóasztok és apró lyukak. Mivel az előző pulóver vonatkozásában - a tények által igazoltan - a felperes elismerte a hibás teljesítést, a panaszos szavatossági igény érvényesítésének a jogosságát, ezért a panaszos alappal, zaklató szándék nélkül gondolhatta azt, hogy mivel ugyanolyan termékről van szó, ugyanolyan a keletkezett hiba is, ezért ennél a pulóvernél is hibás volt a felperes teljesítése.

A pulóver hibái - lyukak, szállkihúzóaszt - szemmel láthatóak voltak, ezért a panaszt nem lehetett komolytalanoknak tekinteni. A zaklató jelleg megállapításához pedig valóban szükséges lett volna

valamilyen többlettényállási elem - pl. többször elutasított, nyilvánvalóan alaptalan panasz ismételt előterjesztése - fennállása is. Ilyenről azonban a perbeli esetben nem volt szó. Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akként, hogy önmagában az, hogy ugyanaz a panaszos ismételten - második alkalommal is - panaszt jelentett be ugyanolyan termékkel összefüggésben, nem értékelhető úgy, hogy a panaszos eljárása zaklató jellegű, különös tekintettel arra, hogy a felperes korábban az ugyanilyen áruval kapcsolatos panaszát - legalábbis a tények alapján - alaposnak fogadta el, a terméket kicserélte. Ezért az alperes nem sértett eljárási szabályt a kérelem érdemi elbírálásával.

[11] A felperes alaptalanul támadta az elsőfokú ítéletet az indokolás hiányosságai miatt is.

A felperes tévesen értelmezte az alperes ajánlásában írtakat akként, hogy az alperes kizárta a felperes által benyújtott szakértői véleményt a bizonyítékok közül. Az ajánlás 6. oldalán kifejtett indokok alapján a testület csupán azt állapította meg, hogy a becsatolt szakvélemény „a tartalmi hiányosságai miatt nem rendelkezik olyan bizonyító erővel, amely a kérdés eldöntése szempontjából relevánsnak lenne tekinthető, és így nem volt alkalmas arra, hogy a panaszolt a hibás teljesítés vélelmét megdöntse”. Ez azt jelenti, hogy az alperes nem mellőzte a bizonyítékok közül a szakvéleményt, csupán azt - a tartalmi hiányosságai miatt - nem találta alkalmasnak arra, hogy erre hivatkozva a felperes megdöntse a hibás teljesítés vélelmét.

Arra vonatkozóan valóban nem található konkrét meghatározás sem az Fgy.tv.-ben, sem a Pp.-ben, hogy mik a minimális tartalmi követelmények egy szakvéleménnyel szemben. A Pp. XXI. fejezete a perben szakértőként eljáró, általában igazságügyi szakértő közreműködésével lefolytatott bizonyítás szabályait tartalmazza. Az igazságügyi szakértőkről a 2016. évi XXIX. törvény rendelkezik. A törvény 47. § (4) bekezdése határozza meg a szakvélemény tartalmi követelményeit, amelyekkel lényegében azonos tartalmi követelményeket ír elő a fogyasztó és vállalkozás közötti szerződés keretében eladott dolgokra vonatkozó szavatossági és jótállási igények intézésének eljárási szabályairól szóló 19/2014. (IV.29.) NGM rendelet - igaz, a 2021. január 1-jétől hatályba lépő, a 18/2020. (VI.12.) ITM rendelettel módosított - 6. § (3) bekezdése és egyes számú melléklete is.

A szakvéleménynek a bíróság szakértelmét kell pótolnia egy adott szakkérdés eldöntésénél. Ahhoz, hogy a bíróság azt elfogadja a saját meggyőződéséeként és a felek is megértsék, hogy a szakértő miért éppen az adott választ adta a felmerült szakkérdésre, szükséges, hogy a szakvélemény a konkrét vélemény kinyilvánításán túl a véleményalkotáshoz vezető folyamatot is feltárja. Ismertesse a tényeket, azt, hogy miért az általa alkalmazott vizsgálati módszert tartotta a helyes eljárásnak, ez a módszer miből állt, a vizsgálat milyen eredményre vezetett, és ezekből a tényekből, illetve annak az eredményéből milyen szakmai következtetést lehet levonni.

A jelen szakvélemény mindezeket csak hiányosan tartalmazza. Bár formálisan tartalmazza a vizsgálat tárgyának és a vizsgálati módszernek a megnevezését, a vizsgálat megállapításainak indokát nem írja le. Nem tért ki arra, miért nem látta szükségesnek az anyag vizsgálatát elvégezni akár az anyag összetételének az elemzésével, akár a pulóver mechanikai vizsgálatával annak a kizárása érdekében, hogy a perbeli esetben anyaghibáról van szó, nem tárta fel, hogy miért éppen az adott helyen keletkezhettek a perbeli termékhibák.

Az alperes ajánlása tartalmazza, hogy az álláspontja szerint önmagában az, hogy „szakértő szem” szemrevételezi a száلكihúzást és a folytonossági hiányokat, és megállapítja a panaszról felvett jegyzőkönyvben is rögzített, a felperes által sem vitatott hibák meglétét, nem teszi szakvéleménnyé a szakértő megállapításait. Az elsőfokú bíróság ezért nem sértette meg a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét azzal, hogy nem jelölte meg konkrét jogszabályhelyekre hivatkozva azt, hogy miért nem tulajdonított meggyőző erőt a felperes által becsatolt szakvéleménynek.

A Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti, az alperes eljárásában is irányadó, a bizonyítékok szabad mérlegelése elvének egyedüli korlátját a bíróság (és az alperes) indokolási kötelezettsége (BH2012. 173.). Az alperes ennek eleget tett, az ajánlás a 6. oldalán részletes magyarázatát adta, hogy mit vett

figyelembe a szakvélemény értékelésénél, ezért az elsőfokú bíróság sem sértette meg a 346. § (4), (5) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét azzal, hogy az alperes mérlegelését jogszerűnek, helyesnek találta, és e körben egyedül a Pp. 279. § (1) bekezdését hívta fel az alkalmazott jogszabályként, valamint megjelölt több, a kialakult bírói gyakorlatot tükröző eseti döntést. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a felperes alaptalanul sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú ítéletben hivatkozott eseti döntések nincsenek közzétéve, azok tartalma nem ismerhető meg. Az elsőfokú ítélet 4. oldal első bekezdésében hivatkozott, a Fővárosi ítéletábra által hozott döntés felülvizsgálata tárgyában született meg a Kúriának az ítélet 5. oldal második bekezdésében hivatkozott határozata, amely döntések a felperes 5. sorszámú észrevételében felhívott BH2019.271. sorszámon lettek közzétéve. Valamennyi határozatszám az Fgy.tv.-hez szerkesztett Új Jogtár elektronikus adatbázisban az Fgy.tv 34. §-hoz szerkesztett joggyakorlat ismertetése körében megtalálható.

A felperes hibás teljesítésére vonatkozóan a Ptk. 6:158. §-a vélelmet állít fel, azt pedig neki kellett volna a békéltető testületi eljárásban megdöntenie a mentesülése érdekében.

Mivel az alperes a felperes által ennek érdekében becsatolt szakvéleményt - helytállóan - nem találta alkalmasnak (elegendőnek) ennek a vélelemnek a megdöntésére, ezért az alapján meg kellett, hogy állapítsa a felperes hibás teljesítését, és ajánlásként előírni a felperesnek a panaszos által gyakorolt szavatossági jog teljesítését. Az alperesnek tehát nem azt kellett megállapítani, hogy a panaszos kétséget kizáróan megalapozottan gyakorolta-e a szavatossági jogát, hanem a felperes sikertelen kimentése folytán a vélelmet kellett alkalmaznia.

Az elsőfokú bíróság erre tekintettel helytállóan találta az anyagi jogi szabályoknak (Ptk. 6:157-6:159. §) is megfelelőnek a keresettel támadott határozatot.

- [12] Megjegyzi az ítéletábra, hogy a felperes iratellenesen hivatkozott az elsőfokú bíróságnak a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tájékoztatása tartalmára. Az elsőfokú bíróság egyetlen tárgyalást tartott, az arról készült 25. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. - 5. oldalain a bíró összegezte a jogvita szempontjából lényeges nyilatkozatokat, majd az 5. oldal második bekezdésében, az anyagi pervezetés körében a felperes által hivatkozott anyagi jogszabálysértéssel összefüggésben a Kúria Pfv.V.20.789/2018/9. számú határozatában írtak szerint, megfelelően tájékoztatta a feleket arról, hogy a jelen perben a felperesnek azt kell bizonyítania, hogy a keresettel támadott ajánlás tartalma nem felel meg a vonatkozó jogszabályoknak. A felperes által állított tájékoztatást a jegyzőkönyv nem tartalmazza. A felperes a tájékoztatás után - bírói kérdésre - úgy nyilatkozott: nem tartjuk fenn a peren kívüli szakértő tanúkenti meghallgatására vonatkozó indítványunkat, mivel mást, mint amit a szakvéleményében leírt és amit okirati bizonyítékkal igazoltunk, nem tudna előadni.

- [13] Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával.

- [14] Az eredménytelenül fellebbező felperes a másodfokú eljárási költségét maga tartozik viselni, és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése szerinti költségjegyzéken 40 000 Ft + áfa összegben felszámított - és nem eltúlzott mértékű - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.

Debrecen, 2020. január 19.

. Görög Attila sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró